

den maa betale Kunstneren for disse smukke Former. Men for ikke at nævne flere Exempler, vil der i saadanne Tilfælde paaføres Industrien en efter min Mening ufornuften Indskrænkning i at benytte de Hjælpemidler, som det er ønskeligt, at den i en langt større Grad, end det nu er Tilfældet, benytter for at tilveiebringe smukke Former. Jeg skal som sagt kun tillade mig at fremsætte disse faa Bemærkninger med Hensyn til Loven; den hele Lov ligger mig jo ikke saa nær, at jeg skulde finde mig foranlediget til i denne Henseende at stille noget Endringsforslag. Jeg har blot anseet det for min Pligt at udtale de Betænkninger, Lovudkastet har fremkaldt hos mig, da jeg læste det.

C. Rinesfad: Da den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bessen) begyndte sit Foredrag med den Bemærkning, at han foretrak Lovudkastets oprindelige Skikkelse fremfor den, det har faaet i Landstinget, navnlig med Hensyn til Bestemmelserne i § 1, troede jeg at kunne slutte mig til ham, men da han kom længere hen i sit Foredrag, fremtraadte der en Opfattelse, som jeg ikke aldeles kan billige, uagtet det ganske vist ogsaa er min Mening, at det oprindelige Lovudkast var at foretrække fremfor det, der foreligger os fra Landstinget. Jeg skal ikke videre omtale Bestemmelsen i § 2 med Hensyn til det Spørgsmaal, om Friheden til at mangfoldiggjøre en Kunstners Arbejder skal indtræde 10 eller 30 Aar efter hans Død, hvilket Spørgsmaal har vakt en saa overordentlig stor Opmærksomhed i det andet Thing, og fremkaldt saa mange Prøver paa Veltalenhed; thi jeg troer virkelig ikke, at der ligger saa stor Vægt derpaa; hvad enten man mener, at Analogien fra de literære Forhold er aldeles afgjørende eller ikke, kan man jo godt finde sig i Bestemmelsen om 30 Aar, da enhver Tidsbestemmelse jo altid er noget Villkaarligt. Derimod forekommer det mig, hvad ogsaa den ærede foregaaende Taler udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at den Forandring, som er foregaaet med § 1, hvor efter det nærværende Udcast forbyder enhver samfunds Eftergjørelse af Kunstarbejder, medens det oprindelige Udcast kun forbyder Eftergjørelse

i samme Kunststart, ikke er heldig. Jeg maa dog bemærke, at jeg troer, det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bessen) som Exempel paa den Forandring i § 1, der er foregaaet i Landstinget, anførte, at det efter nærværende Udcast er forbudt at gjengive et Maleri ved Fotografi, thi et Forbud mod en saadan Mangfoldiggjørelse troer jeg ligger i § 2 baade i det oprindelige og i det nærværende Lovudkast. De Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand overhovedet knyttede hertil, kan jeg heller ikke tiltræde, idet det forekommer mig, at det netop er Forbudet i § 2 mod Mangfoldiggjørelse af Kunstarbejder ved Midler af væsentlig mekanisk Natur, der er det egentlige praktiske Udbytte af Lovudkastet, og medens den ærede Rigsdagsmand meente, at der ikke burde være Noget i Veien for et Maleris eller en Billedstøttes Gjengivelse i Fotografi, saa mener jeg, at det netop er det, som væsentlig skulde være vundet ved Lovudkastet, at Kunstneren sikres mod en saadan Gjengivelse. Forfjellen i vor Ansættelse i den Henseende fremkommer vistnok derved, at den ærede Rigsdagsmand væsentlig acentuerede Kunstnerens kunstneriske Værdi, paa Grund af hvilken han meente, at det kunde være ham væsentlig ligegyldigt, om hans Arbejde blev gjengivet i Fotografi eller ikke, medens Udcastet ogsaa tilsigter at beskytte hans økonomiske Interesse, og det er jo den, der især vil lide ved, at en Mangfoldiggjørelse kan ske uden hans Samtykke. Den Forandring, der er foretaget i § 1, angaaer de Tilfælde, hvor der ikke findes nogen Mangfoldiggjørelse Sted, men derimod en simpel Eftergjørelse eller Efterligning, som forbydes, selv om den er foretaget i en anden Kunststart, men dette, troer jeg ikke er nogen rigtig Tanke. Det er ganske vist tvivlsomt, om Lovudkastet overhovedet burde give sig af med at forbyde den Gjengivelse, der ikke er en Mangfoldiggjørelse, hvilket Spørgsmaal jeg strax skal komme tilbage paa, men det forekommer mig i alt Fald mindre rigtigt og konsekvent, og heller ikke i Kunstnerens sande Interesse, at man har udstrakt Forbudet saa vidt, at selv en Gjengivelse i en anden Kunststart, naar Hensigten er at frembyde den til Salg,